

Spillet, hvor spillet om spillets regler indgår i spillet

Da jeg var 15 år, var jeg ved at miste en stor del af min entusiasme for det at spille fodbold. Sporten var ellers det, der havde givet mig selvværd i forhold til skole og medmennesker. Mine overvejelser gik på, om jeg skulle gå rent ind for spillet, satse på det, som jeg kunne, eller ej.

Den klub, som jeg havde spillet for, bød ikke på systematisk og effektiv træning, og den havde ingen indendørs bane. Jeg skiftede til en nærliggende klub med sportshal. Men her besluttede man ikke at bruge hallen netop det år, for så i stedet at gennemføre en hård træning igennem vinteren i sne og frost udendørs.

Min entusiasme forsvandt. Det var ikke kun fordi, jeg ikke kunne engagere mig i den nye klub, heller ikke kun fordi det var uhumsk og ubehageligt at spille i sne, smat og kulde, men fordi fodbold trods alt kun er et spil, omgivet af en verden, der definerer spillets regler og grænserne for dets relevans i et ungt menneskes liv.

Jeg kunne ikke tage det alvorligt længere.

Sportslighed og kunst	2
Sport og virkelighed	3
Balancen	3
Filosofi teologi	3
Panteisme	3
Den nye dreng i klassen, Al.	3
Regler og semantik	4
Nedfældet, foranderligt.	4
Medieskabt tunnelsyn	4
Konkret væren	4
Struktur og det ontologiske menneske	4
Alt er trods alt mere end et spil	5
Politisk autisme	5
Mennesket mere end magtens væsen	5
Økonomisk spil om politisk magt	5
Spillets performative bevisførelse	6
Vinderen, Trump, i sin biotop: USA/verdens supermagt	6
Livsstil, tilhørende livsformen, mennesket	6

Realitetens konflikt	6
Retsfilosofi	7
Udviklingens retning	7
Fortællingen med sin ideologi	7
Ideologi og kun semantiske øvelser	7
Konstruktionen slår ned i sit fundament	8
Psyke og semantik	8
Den sårbare psyke	8
Mediet er budskabet	8

Sportslighed og kunst

Det, jeg tog med fra sportens verden, handler om at vinde på spillets betingelser. Det er en kunst. Hvis man vinder ved at bryde reglerne, er det derimod snyd.

Sport og virkelighed

I virkelighedens verden indgår spillet om spillets regler i spillet. I sport er spillets regler givet af omverdenen til spillet, hvor de skal overholdes.

Balancen

Grænsen, mellem det at snyde sig til position som vinder eller vinde på agtværdig vis med respekt for en given definition på sejren, kan være ekstremt svær at finde, fordi den altomfattende virkelighed er mere end et spil med fastlagte regler.

Filosofi teologi

Det store filosofiske spørgsmål kommer ind om teologien og helt ud til den moderne fysiks grundantagelser. Spørgsmålet er, om de love, som mennesket kan finde og definere i forsøget på at forklare universets udvikling, forandres og defineres i og med universets udvikling, eller om de er givet en gang for alle, som præmis for dets udvikling. Hvis de opstår og forandres med det, de skal forklare, så findes den absolutte afsluttede forklaring ikke.

Panteisme

Hvis det skabte kun udvikler sig i overensstemmelse med de regler, der opstår og går under i og med udviklingen, svarer det til at spillet om spillets regler indgår i spillet. Det er panteisme, dvs. udtryk for, at Gud er i maskinen.

Den nye dreng i klassen, AI.

Nu om dage er sprogmaskinerne blevet autopoietiske, dvs. selvskabende, hvad de semantiske strukturer angår. De er ikke længere trivielle, dvs. forudsigelige i kausalanalytisk forstand, hvad de semantiske strukturer angår.

Naturbeherskelsen ikke hvad den har været
Hvor man før måske kunne sige, at domænet for humant design, [naturbeherskelsen](#), handlede om det tekniske, det der kan forklares kausalanalytisk ud fra entydige relationer mellem kvantificerede årsager og virkninger, der har vi nu også sprogmaskinernes selvorganiserende strukturer.

Regler og semantik

Spillets regler defineres via en semantisk struktur, det er den konstruerede virkelighed, der lever som den semantiske konstruktions virkelighed/realitet. De kan skrives ned, og de kan fortolkes en gang skrevet er de indtrådt i det nedfældedes position.

Nedfældet, foranderligt.

Som skrevet indgår de i det færdige, indtil de skrives om. Og selv om de ændres, så har de fået en plads i det sproglige univers som tilhørende de semantiske strukturer, det som er sprogmaskinernes og det kun principielles domæne.

Medieskabt tunnelsyn

Der er tilsyneladende ikke mange inden for den stort anlagte sociale selvbeskrivelse, som forstår det principielt nye i den forandring, som de selvorganiserende sprogmaskiner står for. Af samme årsag mangler de forudsætningerne for at komme ind om den afgørende

forståelse for forskellen mellem de blot og bar semantiske øvelser og ontologi.

Konkret væren

Realiteten, den konkrete menneskelige realitet i tid og rum, som omfatter spillets regler, indeholder spillet om spillets regler, som er mere end et spil. Det er ontologi, læren om den dybere virkelighed, læren, om det der er, sker og eksisterer, som omfatter forståelsen for det, der ligger dybere end spillet med og uden spillet om spillets regler. Den er mere end et spil, den er mere end en semantisk øvelse. Den "er" ontologisk, og kun [mennesket "er" ontologisk.](#)

Semantikken med dens strukturer er sprogligt konstitueret.

Struktur og det ontologiske menneske

Strukturerne har nok indflydelse på det ontologiske menneske, dvs. på, hvordan mennesket erfarer væren og det værende i meningens form, men de er døde. De kan ikke sige noget i sig selv, [selv om de taler med](#) i og med det, at de udgør en del af præmissen for det ontologiske menneske.

Alt er trods alt mere end et spil

Virkelighedens verden er mere end et spil. Den omgiver og betinger spillet, også spillet hvori spillet om spillets regler indgår som en del af spillet. Det konkrete menneske er del af denne verden. Det er maskinerne også, men de er ikke indfældet i den på samme måde. Dybest set kan de kun fremtræde, som om de havde erfaring og ytre sig. Men det er støj, for de har ingen erfaring og kan derfor ikke ytre sig, manifestere sig med udsagnet som et ontologisk menneske.

Politisk autisme

Det politiske spil indeholder spillet om spillets regler. Det handler om at opnå og udøve magt. Den, der respekterer de begrænsninger, som stilles op for opnåelse og udøvelse af magt i demokratisk forstand, må forstå demokratiet som det spil, der indeholder spillet om spillets regler. Ellers er vedkommende fortabt som en hund i et spil kegler. ["Magtens væsen"](#) er det politiske spil iboende, hvor magten såvel

som dens afmagt udgør dens væsen, et [funderende/fundamentalt ontologisk paradoks!](#)

Mennesket mere end magtens væsen

Det ligger i mennesket, menneskets potentiale, at det er mere eller mindre i kontakt med sig selv i tilgangen til det politiske spil, om det forstår magtens væsen eller om det adlyder magtens logik blindt. Selv om det meste tilsyneladende kan gå under for magt, så er der ikke identitet mellem det at forstå magten ontologisk og det at gå blindt op i dens logik. De fleste politiske iagttagere er ofre for magtens væsen uden at forstå det, fordi de ikke udlever menneskets potentiale.

Økonomisk spil om politisk magt

Det økonomiske spil om at vinde indeholder spillet om at vinde retten til at definere spillets regler. Sådan som koncentrationen af rigdom, købekraft, centrerer sig om ganske få navngivne aktører i den angloamerikanske pengeøkonomi, udspiller der sig nu en eksplicit kamp om at definere vilkåret for teknologisk, politisk og økonomisk magt i verden i toppen af det amerikanske demokrati, der tenderer mod at gå under i og med en og samme proces.

Spillets performative bevisførelse

Det amerikanske samfund med dets vindere udfolder sig performativt determineret af spillet om magt. Magtens væsen, hvor den rigide koncentration af økonomisk, juridisk og politisk magt i toppen af samfundet kulminerer som metaltræthed og mangel på fleksibilitet i relation til konsekvenserne af de sejrendes succes, afslører performativt sejren som sin selvnegation.

Vinderen, Trump, i sin biotop: USA/verdens supermagt

Trumpismen vinder spillet ved at skabe pseudoproblemer og pseudoløsninger på disse. Som en anden socialdarwinistisk totalitær ideologi, nazismen, der havde jøderne som pseudoproblem, har trumpismen indvandrerne fra syd som problemet. At de kommer som konsekvens af den ekstremt destruktive indflydelse som udviklingen har på livsbetingelserne syd for USA, indgår ikke i den trumpistiske

selvforståelse, ligesom de andre problemer, der skyldes den sejrende livsstil, er tabu for bevægelsen og den ideologi, der ligger bag trumpismen, markedslogikken, som trumpisterne og den europæiske magtelite deler med Trumps magabevægelse.

Livsstil, tilhørende livsformen, mennesket

Konsekvenserne af den livsstil, som man repræsenterer underminerer livets fundamentale forudsætninger, sådan som de har været der gennem millioner af år.

Realitetens konflikt

Folkevandringer, klimakrise, forsvindende biologisk mangfoldighed, forurening af jord, vand og luft er resultatet af spillet om magt, rigdom og social forfængelig succes.

Retsfilosofi

Det retslige spil handler om at stadfæste [forskellen på ret og uret](#) i retssystemets kontakt med sig selv, hvor forskellen mellem ret og uret ikke ville være uden netop retssystemets tradition for at definere selv samme forskel i og med retssystemets tradition for at referere til sin historik som argument for gyldigheden af selv samme forskel mellem ret og uret.

Underminering af demokratiets grundlov, magtens tredeling Lovene skrives nok af den lovgivende magt, hvor den dømmende såvel som den udøvende magt i princippet er fri af hinanden. Idealet handler om adskillelsen mellem disse, men spillet om spillets regler underminerer i praksis det demokratiske ideal om magtens tredeling. I USA har Trump sat sine egne folk ind i retssystemet, højesteret, og [bestemmer selv](#), hvordan det dømmer i spørgsmålet om hans legalitet.

Udviklingens retning

Det markerer og understreger udviklingens iboende inertie. Den er sin egen selvnegation, illustrationen af, at [udvikling og evolution](#) ikke er identisk, netop som konsekvens af vinderens måde at udleve sit potentiale på. Retssystemet kan ikke en gang for alle give sig selv sin egen legitimitet. Det er nu uhjælpeligt forankret i trumpismen,

markedslogikken, de semantiske øvelses autisme, uden gehør for magtens selvnegerende væsen.

Fortællingen med sin ideologi

Fortællingen om udviklingen er ideologi, forlængelsen af de semantiske øvelses larm og mangel på respekt for sandheden. Videnskaben derimod handler om evolutionen og det at have ontologien i orden.

Ideologi og kun semantiske øvelser

Fortællingen om globaliseringen og det fri marked som garanten for, at individets bestræbelser på at opnå social succes fører til den bedste af alle verdener, er den ideologi, som den sejrende livsstil har solgt sig selv på markedet med. De troende og vinderne har købt fortællingen.

Konstruktionen slår ned i sit fundament

Resultatet er undermineringen af samfundets fundamentale mulighedsbetingelser, den sociale sammenhængskraft, psykisk sygdom, pseudoproblemer, falske konstruerede modsætningsforhold og konfliktens socialkonstruktivistiske realitet.

Psyke og semantik

Psykens tilstand centrerer sig om den måde, det reflekterede jeg viser sig på i sin psykiske konstitution. Det har bl.a. sin værdi i kraft af de overlejlrede semantiske strukturer, der bestemmer, hvad der er en vinder i de sociale spil. Mange deltager i spillet for spillets skyld, uden at have ontologien i orden.

Den sårbare psyke

Psykens tilstand er ikke et adækvat udtryk for den hele personlige forankring i tilværelsen. Semantik og ontologi er ikke identiske størrelser. Kun fordi mennesket faktisk har sit potentiale i sig, er det andet og mere end en semantisk øvelse. Men ideologien og de rene semantiske øvelser forhindrer mennesket i at komme i kontakt med sit potentiale.

Mediet er budskabet

Når sproget og mediet begynder at larme, så er det blevet budskabet, ikke det som det ontologiske menneske kan bruge til at komme i kontakt med sit potentiale. Men medierne vil ikke være budskabet. De lader som om, at de formidler og informerer. Det gør de ikke. De adlyder ideologien, larmer.

Medierne har larmet i århundreder med deres kamp for overlevelse. De lever som om at de har ret til at eksistere. Men det har de ikke. De er bange for, at sprogmaskinerne skal gøre dem overflødige. Det er fordi, at de allerede er det!

Mennesket, der udlever sit potentiale, lever ikke for at overleve i overensstemmelse med markedslogikken. Det er til på en anden måde, [konkret. lærende](#).

Man kan tale om menneskets potentiale som ontologisk væsen på mindst to måder;

Man kan i den grad tale om at psyken ikke har ontologien i orden, at mange former for selvforståelse er udtryk for bevidst ubevidst selvbedrag, rene semantiske øvelser osv. i det moderne individs tilværelse.

Og man kan tale om, at respekten for det, der er, naturen og livets betingelser som noget dybere og mere fundamentalt i relation til det sociale og det psykiskes konstitution, bygger på det at have ontologien i orden, at have [integritet og omgå viden vederhæftigt](#).

Det, at være ontologisk i fundamentalontologisk forstand, er at være i kontakt med sit potentiale. Det er at være menneske i fundamentalontologisk forstand, noget som maskinerne og sproget ikke kan være.

[Fundamentalontologisk](#) tilhører det erfaringen, at vinderne på det sociale spils betingelser har fuld fart på at smadre livets mulighedsbetingelser. Den livsstil, som trumpismen repræsenterer i toppen af de sociale hierarkier på globalt plan, er selvnegerende. Det er ontologi, også et faktum i videnskabelig forstand.

Af samme årsag er trumpismen som ideologi fundamentalt set resistent over for den videnskabelige beskrivelse af sig selv i sin kontekst. Det gælder ikke kun Trump selv. Det gælder dem, der bøjer sig for [markedsideologien og ophøjer den til deres realitetsprincip](#). Det gør stort set alle politikere, mediemedarbejdere og styrende kræfter i den stort anlagte sociale selvbeskrivelse inden for det moderne samfund.

Den sejrende livsstil tilbydes verden over, hvorfor det kan siges, at ikke kun trumpisterne selv er del af problemet.

Trumpismen, den sejrende livsstil, har slet ikke ontologien i orden.

Udviklingen negerer sig selv af samme grund.

Det må være en del af fortællingen, fortællingen om udviklingen.

Det må indgå i spillet om spillets regler, at de indgår i noget, der er større end den konstruerede realitet, der lever ved fortællingen, spillet om magt, en selvnegerende vindermentalitet.

Måske vender bøtten, når de mange for alvor forstår, at alle fundamentalt taber på fortællingen om, at vinderens succes er alle andres.

Men indtil videre drømmer taberne bare om at vinde på det spils præmisser, som de er ofre for. De udnytter ikke deres potentiale, fordi de er sovset kognitivt ind i de kun semantiske øvelser, sproget der perverterer samtalen, mediet der støjer og som trænger til at blive budskabet, temaet for opmærksomhed.